

ГАВА- РОЗЗЯВА

Д И Т В И Д А В.

ГАВА-РОЗЗЯВА

О. Іл. Бонгару
від автора ілюстрацій
а з малюнків
я паки від автора

Григорій
Бойка

Малюнки І. Грінблата та Г. Урусова
Вірші П. Бойка

1960.

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР
КІЇВ 1959

ДОРОГІ ЮНІ ЧИТАЧІ!

Ви щодня ходите вулицями міста, де їздять автомашини, тролейбуси, трамвай. Коли ж вам треба перейти вулицю, то робите це, звичайно, дотримуючись правил вуличного руху.

Гава-розсява на правила руху не зважала. І скільки мала через це неприємностей!

Може й серед вас дехто не знає або не хоче дотримуватися тих правил? Хай такі пам'ятують, що це може скінчитися лихом.

Щоб не траплялось з вами прикрих пригод, як з тією гавою чи мавпочками, вивчайте й дотримуйтесь правил вуличного руху. Сподіваємося, що в цьому вам допоможе наша книжка. Її створили на замовлення Державної автоінспекції Управління міліції м. Києва художники І. Грінблат і Г. Урусов та поет Г. Бойко.

Напишіть нам, чи сподобалась вона вам.

Наша адреса: м. Київ, вул. Кірова, 34. Дит-видав УРСР.

У сі тротуаром проходили справа,
Та правила руху порушила гава:
Ішла вона зліва, назустріч слонові;
— Кар-кар! Роздавив мені ногу до крові! —
А зайчик до неї: — От гава смішна!
Мабуть, величен'ка вага у слона?
На ногу тобі наступили недаром,—
Не вміш, розсяво, ходить тротуаром.
По правому боці ходжу я до школи,
Мені не наступлять на ноги ніколи!

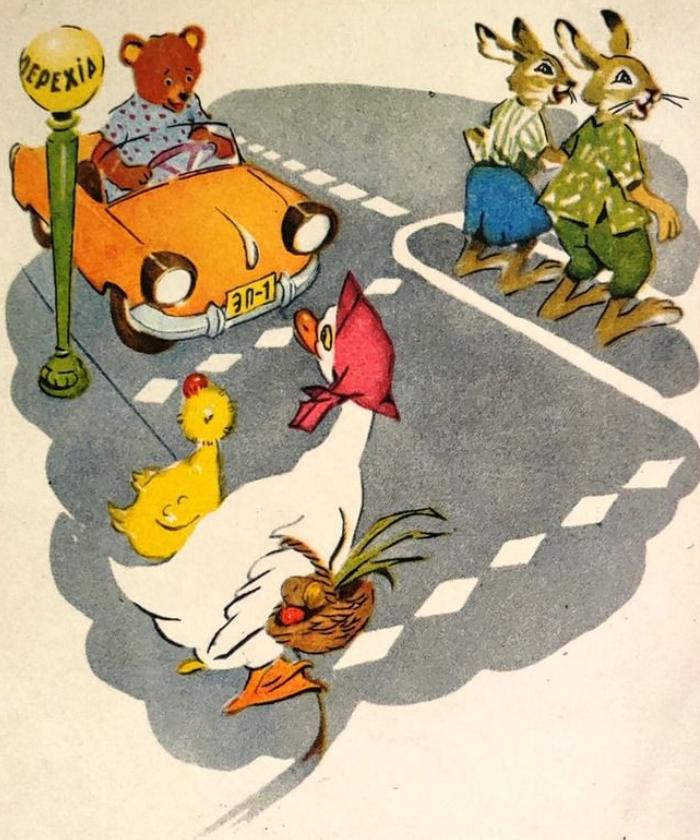
Скрипить під санчатаами сніг у дворі,
Де гірку зробили для всіх школярі.
А ці, неслухняні зайча й лисеня,
По вулиці прямо летять навмання.
— Ой лишенъко! Колія! Сани спиняй! —
Та їх не зупиниш,— спинився трамвай.
Водій докоряє:— Та знає ж це кожний:
На вулиці, діти, кататись не можна!
Якби я трамвай зупинити не встиг,
То ви б залишились обое без ніг.

4

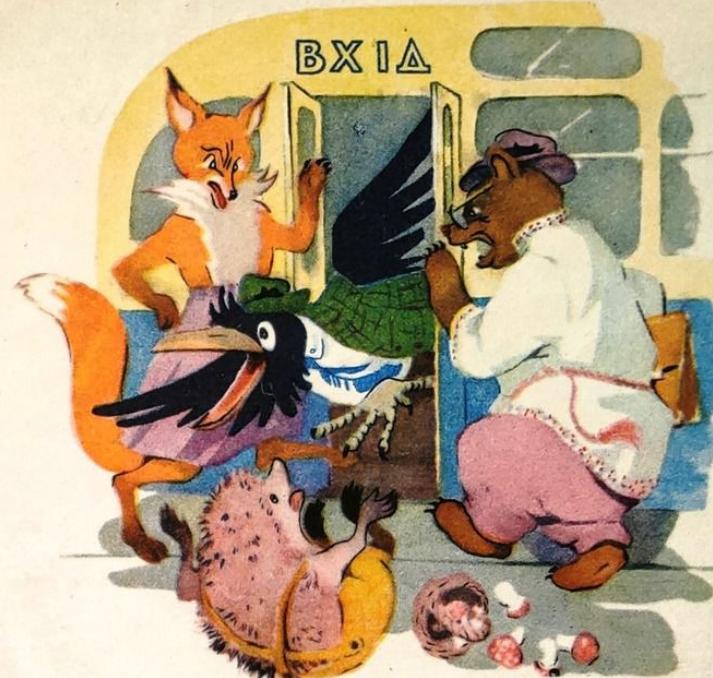

Дорога відкрита туди і сюди,
Та тільки, шофере, уважно гляди! —
Бо є іще гави, як ця, що біжить;
Напевно, обридло на світі тій жити.
В страшну небезпеку потрапила гава,
Де мчали машини і зліва, і справа.
А цей пішохід — вам відомий ведмідь —
На знак «Перехід» з ведмедятком спішить.
Бо там, де указані нам переходи,
Ідуть через вулицю всі пішоходи.

5

У качечки овочі є у корзині,
Ще треба купити пшона в магазині.
Спиня вона внука:— Отут перехід,
Але поспішати при цьому не слід.
Поглянь, каченятко, спочатку наліво:
Пропустим машину — і підем сміливо.
А серед дороги, де стали зайці,
Ми спинимось теж на отім острівці.
Поглянем направо: немає машин? —
І підем собі за пшонцем в магазин.

Спинився тролейбус під номером п'ять.
До виходу всі пасажири спішать.
Лиш гава-розвязва одна метушиться:
Вона біля входу штовхнула лисицю,
Ударила дзьобом у лоб їжака.
— Куди ти, колючий? З дороги! — гука.
Та лапою гаву спиняє ведмідь:
— Заждіть, громадянко, хвилину заждіть.
Щоб знали надалі, де «Вихід», де «Вхід»,
Вам штраф заплатить за порушення слід!

Які в нас дороги гладенькі та чисті!
Стоять світлофори на вулицях в місті.
В них жовті, червоні й зелені вогні.
Водій помічає червоний:

— Мені
Спинитися треба на деякий час...

А світло зелене, лисичко, для вас.
І котик, і зайчик, і ті, що за вами,—
Всі можете йти через вулицю прямо.
Ви можете йти, не боятись нічого,—
Бо світло зелене — відкрита дорога!

У полі немає ніде тротуару,
І гава пішла по шосе до базару,
Іде собі шляхом по правому боці...
І треба ж такій приключитись мороці! —
Попутна машина її зачепила,
Крилечко зламала і кошик розбила.
А зайчик гукає: — Я зліва іду!
Попутна не звалить мене на ходу,
Та її стрічна машина отак не штовхне:
Шофер обмине, бо побачить мене.

Трамвай зупинився, і всі, що зійшли,
Попереду звично вагон обійшли.
А гава щодуху метнулась назад
І знову, як бачте, попала невлад.
Зустрічний трамвай тут зупинки не має,
Він далі маршрутом своїм поспішає.
Ведмедик-водій заревів на ходу:
— Куди ти, носата? Влетиш у біду! —
І зайчик її каже: — Роззяво, стривай!
Попереду треба обходить трамвай!

На розі, де кожен трамвая чекає,
Читаем табличку: «Зупинка трамвая».
Стоїть кенгуру на новім тротуарі —
Це мама з маленьким синочком у парі.
А гава трамвай на дорозі чекала,
Іще й чемодани свої розіклала.
Ще мить — і роздавить роззяву ведмідь...
— Ой, дядечку! Швидше машину спиніть! —
І гава летить з-під самісінських фар...
Тепер буде знати, що є тротуар!

Мелькають будинки, дерева і квіти,—
В тролейбусі їдуть дорослі і діти.
А ззаду — безплатні висять пасажири,
Дві мавпи хвостаті, що раді без міри:
Мовляв, ця драбина для тебе й для мене!
Ми — справжні герой! Ми — мавпи-спортсмени!
І раптом «спортсмен» закричав на драбині:
— Хвоста придавив бегемот на машині!..—
Хвоста — ще нічого, та як би «герою»
Хвоста не позбутись разом з головою!

Спинився автобус, а поряд — таксі.
Обходять їх ззаду прохожі усі.
А гаву-розвязу тут кожен впізна:
Поперед машини скакає вона.
Машина промчала і ледве не збила,

Розява з книжками портфель упустила,
Закаркала слізно, побігла щодуху...
Соромся! Забула ти правила руху!
Машину, що стала попереду тебе,
Завжди тільки ззаду обходити треба!

Усі з ковзанами пішли на льодок,
На річку, де чистий, гладенький каток.
Чого ж на дорозі зайці-пустуни?
Схотіли з «гачком» покататись вони.
Позаду машини висять на гачках:
Машина гальмує — лоби в синяках.
Гачок розігнувся — зайча шкереберт!
Назустріч машина — і куцому смерть!..
І ви на шляху не шукайте утіхи,—
Ця втіха, малята, кінчается лихом!

65 коп.

Для дошкільного та молодшого
шкільного віку

Редактор *М. П. Лисич*
Художній редактор *А. К. Тет'юра*
Технічний редактор *В. В. Красій*
Коректор *Т. О. Крижна*

ВОРОНА-РАЗИНЯ
(На украинском языке)

Здано на виробництво 24.VII. 1959 р. Підписано до друку 16.X. 1958 р. Формат 70×92¹/₁₆. Фіз. друк. арк. 1.
Умовн. друк. арк. 1,17. Обл.-вид. арк. 0,92. Тираж 108000
БФ 13757 Зам. № 39. Ціна 65 коп.

Дитвидав УРСР, Київ, Кірова, 34.

Фабрика кольорового друку Головвидаву Міністерства культури УРСР, Київ, вул. Ново-Окружна, 3.